

אֵלֶּזְנֹת

הס"ד, אֵלֶּיוֹן ק"ג

לְפָנֵינוּ עֵבֶת

בְּרַכַּת נֶאֱמַר

והוסיף רבי ירוחם ואמר על ענין זה של הספם יששכר וזבולון, שאמרו חז"ל ששכר זבולון יוצא לפרקמטיא ולמסחר ושכר יששכר יושבים ועוסקים בתורה, ושכר זבולון ון ומפרנס את שכר יששכר ונטול חלק עמו בתורה, ולכאורה, מה השתכר בזה יששכר, והלא בזבז בכך חמשים אחוזים מחלקו מהעולם הבא שלו, וכי ותרון הוא על עולם הבא? אַתְּמָהּ! אֵלֶּא וְדַאי שְׁעוֹלָם הַבֵּא אֵינוֹ עֵנִין שֶׁל גִּרְעוֹן וְחֶסְרוֹן, שֶׁכֵּן לְעוֹלָם הַבֵּא אֵין תְּכֵלֶת וְגוֹבֵל וְיִכּוּלִים לִתֵּן מֵהֶם מִתְּנוּת בְּאֵדָם בְּאֵין שְׁעוֹר.

בְּדוּדַי לֹא חֶסֶר אֶת יִשְׁשַׁכֵּר מִשְׁכְּרוֹ כְּלוּם
בספר 'מדרש פנחס' הביא: "הנה שמעתי אמרים בשם הגאון הגדול החסיד המפרסם אב"ד דק"ק אפסא נ"י, וכפי הנראה הכונה היא להרה"ק האוהב ישראל זיע"א, ולאחר שהוא פותח בשאלה כיצד יתכן שיששכר יספיק לתת חלק משכרו אשר זמון לפניו לעולם הבא בעד זמון בעולם הזה, הוא קובע: "דבדודאי לא חסר את יששכר משכרו כלום, רק לא היה אלא כמדליק מנר לנר, דאין אור נחסר מהנר השני שאנו מדליקים ממנו, כן משכרו לא יקפח אף אפס מעט, רק מחמת התחברות יהיה גם לשני שכר".

ומתוך כך הוא מפרש את הפסוק (במדבר ה'): 'איש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה', שיש כאן הבטחה לכל אלו שעושים כמעשי יששכר וזבולון ותומכים בקמונם בתלמיד חכם העוסק בתורה, שאין אחד מהם מפסיד כלום מחלקו, שהתלמיד חכם 'איש את קדשיו לו יהיו', שחלקו המקדש בעולם הבא ישאר לו בשלמותו, ואף המסיע בקמונו ונותן לכהן, הוא התלמיד חכם, לו יהיה כל צרכו, כי אין אדם מעני מן הצדקה ואין כל הפסד בא ממנה.

(מתוך הספר ספיר ויהלום להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

חותם: ברכת כהנים מעלתה גדולה לאין קץ, פידוע מדברי הזהר הקדוש ומדברי האריז"ל, דבעת ברכת כהנים כל העולמות העליונים מתתקנים בשלמות מראש ועד סוף ויורדת ברכה בכל העולמות כלם מלמעלה למטה". ועל כך ממש"ה רבנו ואומר: וידוע דראש הספירות הוא כתר, וסוף הספירות הוא מלכות, ועל ידי ברכת כהנים יורדים הברכות מראש מקור הברכות שהוא כתר עליון עד סוף שהוא המלכות. ודבר זה מרמז בלשון הכתוב 'כה תברכו' - כה היא מדת המלכות, 'תברכו' אותיות 'בכרת', לרמז שמתברכים מכתר ועד כה שהיא המלכות.

הספם יששכר וזבולון

ספר הגאון הצדיק רבי ירוחם הלוי ליבוביץ זצ"ל, המשגיח של ישיבת מיר, בספרו 'דעת תורה' (פרשת בראשית): הייתי פעם אצל הגאון הצדיק רבי נפתלי אמשטרדם זצ"ל, מגדולי תלמידיו של הגאון הצדיק רבי ישראל סלנטר זצ"ל, כשספרו לפניו מעשה באדם אחד שבקש מחברו שיעשה לו דבר זה וזה, נענה אותו חבר ואמר לו: מספים אני לעשות לך ככל אשר בקשת בתנאי קודם למעשה, אם תתן לי חלק מחלקו בעולם הבא. אלא שהמבקש לא הסכים לעסקה הזו, כי היה מפחד להעביר לו ולהפסיד חלק מתוך חלקו בעולם הבא. וכששמע רבי נפתלי את חלופי דברים אלו נענה ואמר: אותו אדם שסרב לתת מחלקו לעולם הבא, אינו מבין! הוא עם הארץ וכסיל! כי מה אכפת לו אם גם לחברו יהיה חלק בעולם הבא? הרי יש בעולם הבא מספיק די והותר גם בשבילו וגם בשביל חברו, אין זה אלא לפי שאותו אדם אינו מבין מה זה עולם הבא! הנה זה ממש 'עם הארצות' פשוטה, שכן יכול אדם לתן חלקים מחלקו לעולם הבא גם למאה אנשים, ואלו ממנו ומחלקו לא יגרע על ידי זה כלום, כי כל חלק וחלק הנהו עד אין קץ ועד אין תכלית ועד אין שעור.

ברכת כהנים

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם (ו, כג).

במנין התפלה הקבוע שהתקיים בביתו של הגאון רבי יצחק זאב מברסק זצ"ל היה פעם שכאשר עמדו בעצומה של חזרת הש"ץ התברר שאין להו שיעלה על הדוכן לברך את ישראל, והפסיק השליח צבור באמצע חזרת הש"ץ קדם ברכת רצה, ושלחו אחד לקרא לכהנים מבית הכנסת זכרון משה, ובינתיים הצבור המתין. שמע הרב מברסק שאחד מן הנוכחים לוחש לחברו: מה זה שממתינים זמן כה רב, והרי יש בזה ענין של טרחא וצבורא.

נענה הרב מברסק ואמר: דרכם של אנשים להסכים לנסע דרך ארצה ואף להמתין בתור זמן ממשך בכדי לבקש ברכה מרובנים וצדיקים, ודבר זה מובן אצלם בלי לחשש לטרחא המרבה שיש בזה, אולם להמתין ולקבל הברכה ממי שהתורה מעדיף וכותבת (במדבר ו כב-כז): 'וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם. ברכוה' וישמרו. יאר ה' פניו אליך ויחנה. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. ושמנו את שמי על בני ישראל ואני אברכם', שהקב"ה בעצמו הוא יברכם, וכי על זה יש מקום לחוש משום טרחא וצבורא.

אכן חתנא דבי נשיאה, הגאון רבי יחיאל מיכל פיינשטיין אמר שדברי חותנו הרב מברסק היו רק בגדר תירוץ ולהפיס את דעת הקהל. אולם האמת היא שעכב את הצבור כיון שיש מצוה לברך ולהתברך על ידי כהנים, והמצוה היא שעכבה ולא עצם הרצון לקבל ברכה ('עובדות והנהגות' ח"ג עמוד קע; ח"ב עמוד מה).

ברכת כהנים מעלתה גדולה לאין קץ

כתב רבנו האביר יעקב זיע"א בספרו 'פתוחי

חידון אֵלֶּזְנֹת - נושא פרסים מי הם שני בניו של יעקב ששםם אינו מזכר בפרשה זו בקשר לקרבנות הנשיאים?

פתרון החידה - פרשת ויקהל פקודי:

ש. באילו הקשרים מזכרת אש בפרשיות ויקהל ופקודי?

ת. בתחילת פרשת ויקהל מזכרת אש ביחס לשמירת השבת (שמות לה ג), ובפסוק האחרון של פקודי היא מזכרת ביחס לעמוד האש שהוביל בלילה את עם ישראל במדבר (שמות מ לח)

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת ויקהל פקודי:
ה. ב. ש. שכטר מחיפה.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה

על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".

את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.

בראש הדף לצייין "עבור חידון לנוער".

